

det, thi ifølge den bestaaende Lønningsmaade er det af stor Vigtighed for en ung Lærer i en tidlig Alder at blive offentlig ansat i Folkeskolen. Paa denne Maade rives han bort fra sin Gerning ved Opdragelsesanstalten; naar han lige er begyndt at slaa Rod der, og naar det har vist sig, at han og Forstanderen have kunnet arbejde sammen, saa søger han bort, for han kan ikke gaa længere, inden han søger fast Ansættelse. Det vilde være af stor Værdi for Opdragelsesanstaltnes frugtbare Gerning — jeg ved det af personlig Erfaring —, om de kunde beholde en saadan kvalificeret ung Lærer i en længere Aarrække, for der er, som sagt, kun et meget lille Antal Lærere, der ere skikkede til at omgaa disse vanskelige Børn. Men dette kan kun opnaas, hvis det bliver muligt for den paagældende Lærer at tage i alt Fald en Del af sin Tjenestealder med i sin Anciennet, naar han senere opnaar fast Ansættelse i Folkeskolen. Denne Ordning kan neppe træffes uden Lovgivningsmagts Medvirkning, men jeg mener, at denne Sag ikke kan udsættes ret længe, uden at der sker stor Skade for disse Anstalter, især nu efter den ny Børnelovs Ikrafttræden, da Arbejdet bliver mange Fold større. Jeg vil derfor tillade mig indtrængende at henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa dette vigtige Spørgsmaal.

P. T. Nielsen: Jeg vil ogsaa gerne med et Par Ord give de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem for Kjellerup, min Tilslutning. Jeg har som Medlem af Tilsynet ved en af vore Opdragelsesanstalter erfaret, at det er i høj Grad vanskeligt at bevare de gode Lærerkræfter, vi have, naar de ikke vinde Anciennet ved at være Lærere paa Opdragelsesanstalter. Følgen bliver, at vi ret jævnlig maa skifte Lærere, ret jævnligt maa af med de Lærere, vi sætte Pris paa at beholde. Hvis en Imødekommen af dette Andragende som et Slags Præcedens kunde bidrage til, at det i en nær Fremtid blev lettere, end det var, da vi havde Skoleloven til Behandling, at faa disse Lærere ind under Anciennetsberegningen, vilde jeg være glad derved. Jeg skal med denne Begrundelse, idet jeg slutter mig til det ærede Medlem for Kjellerup, anbefale den foreslaede Henvendelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Der foreligger meget hyppigt for Ministeriet Andragende om Anciennet for privat

Lærervirksomhed, naar man fra saadan gaar over til Lærervirksomhed i Statens Tjeneste. Det vil imidlertid naturligvis have meget vidtrækkende Følger, om noget saadant gennemføres. I alt Fald for visse Omraader maa det blive Fremtidens Sag at overveje det og Lovgivningens Sag at tage Bestemmelse derom. Der er imidlertid to Arter af private Skoler, om hvilke det sikkert kan siges, at de danne en særlig Undtagelse, nemlig de private Seminariers Øvelsesskoler og de Skoler, der her have været omtalte, nemlig Skolerne paa vore Opdragelsesanstalter. For begge disse Skoler har det meget stor Betydning, at deres Lærere ikke for hurtigt søge bort, men forblive en Tid i deres Gerning, en Gerning, der for Opdragelsesanstaltnes Vedkommende er meget anstrengende. Der vil derfor, tror ogsaa jeg, kunne være al Anledning til at tage under Overvejelse, om der ikke vil kunne træffes særlige Bestemmelser for disse to Arter af Skoler.

Om nu den enkelte Ansøger, der her har rettet Andragende til Tinget, vil kunne faa sit Ønske opfyldt fuldtud eller delvis, skal jeg ikke i dette Øjeblik kunne udtale mig om. Der er rimeligvis flere Tilfælde af samme Art. En Henviisning til mig af dette Andragende vil jeg betragte som en Opfordring til at tage under Overvejelse, om der mulig kan træffes særlige Anciennetsbestemmelser for Lærere ved disse to Arter Skoler og navnlig for Lærerne ved Opdragelsesanstalterne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 2 (Bet. Nr. 13) (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af de *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Nr. 3, 5 og 8 (Bet. Nr. 14, 26 og 38).

Ordføreren (Jens Busk): Det første af de 3 Andragender, som Udvalget anbefaler Tinget at henvise, er egentlig en gammel Bekendt. Der findes i Betænkningen et kort Resumé af Andragendet, og der henvises der til Tillæg B. for 1904—05, Sp. 483—84, hvor Andragendet er udførligt aftrykt. Da havde vi nemlig Andragendet for, idet et Mindretal, bestaaende af So-